

Del Sector

Bigues

Món

Paraula curteta que ho abassega tot, el bo i el dolent, i tot l'altre.

En néixer, l'individu cau aquí en el món, i aquest que també és generós, li posa tot al seu abast, i segons el seu valer el nou arribat pot assolir el «palau» com quedar-se a la «cabana».

N'hi ha que...

El botxí en néixer és tan angelical com el primer, i qui diria que aquell ninot tan formós, arribarà el dia en que es dedicarà a tallar capç o fer-ne tallar, que encara és més repugnant.

Altres, maten a pessics als qui estan baix el seu domini, negant-els-hi el més essencial, mentre ulls usen escuradents de marfil; als altres no els cal pas escurar-les.

Llocs hi ha encara on la gent es cria com les bestioletes. És clar que de vegades en créixer es tornen feres, segons els seus mandataris, i com a tals les tracten, mentre la resta del món ho contempla i, com Pilat, deixa que el fet es consumi.

En els països que es diuen civilitzats, també hi queda molt que desitjar, i sense que s'arribi a tals extrems, encara n'hi ha molts que amb el mínim d'esforç els cauen els diners a mans vessants, mentre els altres, el qui treballen feixugament, són recompensats amb el just per a anar tirant, que és pitjor que l'anar fent.

Com és que no s'anivella la cosa amb un millor repartiment de «pasta»?

Mentre això no es posi a la pràctica, no s'aconseguirà l'harmonia, quedant ben clar que per res no serveix el vendre tants exemplars del Nou Testament.

Per Bigues anem fent... tots ens atipem i la vida és plàcida; no hi ha atracaments, vagues, ni problemes agraris, exceptuant el cas d'un senyor hortolà de Riells al que li «sustreien» (ara no se'n diu robar), les carxofes. Es va posar «ojo avizor», els hi va atrapar, els va conèixer i se'ls emportà davant l'autoritat, la qual sembla no es va mostrar rigorosa com si diguéssim. Sembla que quedaren que no se'n parlés més, però la nova va estendres com gota d'oli.

Aquí, ni la «Societat de Cabezas de Familia» es molesta en res, pel qual els ciutadans que estan al front de l'Administració estan mancats de problemes.

Aquí sols es treballa, a treballar s'ha dit. Ja ho deia la meua àvia... qui no treballa no menja.

No puc arribar a entendre com el menjar va tan car.

Ah!!, ja tornem a disfrutar de parada «legal» a cal Arcs, i segons es diu, mai no sabrem el perquè l'havien tret. Ben diferent del cas de les carxofes.

Quin món aquest...!

M. Mas

Notícies

Com dèiem en el nostre darrer número, tingué lloc el dia 20 de gener, la festivitat de Sant Sebastià. Per als qui no són del nostre poble, fou un dia de festa, amb putxinellis a la sortida de l'església i obra de teatre al vespre. Per als veïns de Bigues, va ésser una continuïtat d'una promesa que any darrera any, té lloc des d'aquell 1808 en que, desesperats i impotents els nostres avantpassats, aixecaren les seves pregarries al Sant perquè els deslliurés de la plaga que estava acabant amb tots ells.

Potser l'assistència a les festes religioses i populars no fou igual a la d'anys anteriors, però sí que es nota més concurrència que els dies de festa normals.

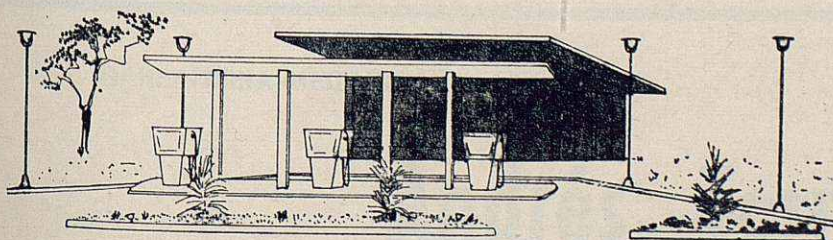
El dia 12 de desembre, tingué lloc a Granollers, en la Sala d'Exposicions del Comitè Comarcal d'Activitats Escolars, el fallo del concurs de «Nadalenques» en el qual hi participaren escolars del nostre poble, aconseguint diferents premis i accèssits. Els premiats foren: Antoni Nat, Rosa M.ª Martínez, Remei Argelaguet i Esteve Carreras. Felicitats a ells i als seus professors.

Resulta curiós el que està passant al nostre poble, doncs sense haver sembrat (instal·lacions, instructors, facilitats), s'estan recollint esportistes. Encara que de moment no hi tinguem cap Cruiff, Fisher o Esteve, sembla que hi ha nois i noies que potser algun dia, amb l'ajuda de tots, recolliran els mateixos llorers que els abans nomenats. Com a mostra, podem dir que en els actuals campionats comarcals escolars en els quals les Escoles de Bigues i Riells hi prenen part per primera vegada, i vénen participant dels nostres pobles, 8 jugadors d'escacs entre alevins i infantils: Comerma, Iglesias, Martín, Monràs, G. Clapés, P. Clapés, Subirats i Vila; un equip de ping-pong de 3 jugadors, i un corredor de cross, Carreras. A més d'aquests, tenim un nedador, l'Isern, que neda per un equip de Granollers, i diversos jugadors de futbol escampats per tota la comarca, un dels quals, Fontcuberta, juga amb l'infantil de l'Espanol. No crec que es pugui demanar més, doncs les seves classificacions, que ja donarem un altre dia, són més que magnífiques.

La meua intenció en donar a conèixer aquests fets, no és altra que la de mirar a veure si tots prenem consciència de les necessitats i les pegues amb que es troben els nostres joves esportistes per a practicar les seves aficions, degut a la falta d'instal·lacions apropiades. I la veritat, vist el seu rendiment és una vertadera llàstima.

Miquel Mas i Puig

Estación de Servicio

Santa Eulalia, s. a.

NUM. 7423

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA